

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1131—1143

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1131	Laki kansanterveyslain muuttamisesta 4039
1132	Laki työturvallisuuslain 9 §:n muuttamisesta 4041
1133	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta 4042
1134	Laki lääkelain 58 §:n muuttamisesta 4045
1135	Laki lääkelain 66 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta 4046
1136	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta 4047
1137	Laki erikoissairaanhoidon tasausjärjestelmän toteuttamisesta lääkekustannuksiin 4048
1138	Laki erikoissairaanhoidon tasausjärjestelmän toteuttamisesta lääkekustannuksiin 4049
1139	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin mukaisen eläkelaitosten vastuun prosenttimäärästä vuodelle 1998 4050
1140	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:ssä tarkoitetun perusprosentin ja yrittäjien eläkelain 9 §:ssä tarkoitetun maksuprosentin vahvistamisesta 4051
1141	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitetun työntekijäin eläkemaksun vahvistamisesta 4052
1142	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun kertoimen vahvistamisesta 4053
1143	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä 4054

N:o 1131

Laki

kansanterveyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 1 §:n 2 momentti, 5 §:n 4 momentti sekä 6 §:n 1 ja 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 4 momentti ja 6 §:n 2 momentti laissa 248/1997 ja 6 §:n 1 momentti laissa 746/1992, seuraavasti:

1 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta kansanterveystyöstä, yksilön ja hänen elinympäristönsä terveydensuojelua (*ympäristöterveydenhuolto*) lukuun ottamatta, josta on säädetty erikseen, on voimassa, mitä tässä

laissa säädetään, jollei muussa laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä.

5 §

Milloin tämän lain mukainen toiminta on

HE 167/1997
StVM 23/1997
EV 186/1997

annettu kuntayhtymän tehtäväksi, sen hoidettavaksi on annettava myös kansanterveystyötä koskevien muiden lakien mukaiset kunnan tehtävät. Tästä poiketen kuntayhtymä voi kuitenkin antaa sen jäsenkunnan hoidettavaksi ympäristöterveydenhuollon tehtävät sovittuaan asiasta jäsenkunnan kanssa.

6 §

Kansanterveystyön toimeenpanoon kuuluvista tehtävistä huolehtii kunnan määräämä monijäseninen toimielin (*toimielin*), jonka sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, on huolehdittava niistä tehtävistä, jotka muissa laeissa on säädetty terveyslautakunnan tai terveydenhoitolautakunnan tehtäväksi. Ympäristöterveydenhuolto voidaan kuitenkin antaa myös muun toimielimen tai sen jaos-

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

ton tehtäväksi, ei kuitenkaan kunnanhallituksen tehtäväksi.

Jos kansanterveystyöstä huolehtii kuntayhtymä, sen on asetettava 1 momentissa tarkoitettu toimielin yhteisesti jäsenkuntia varten. Jos kuntayhtymään on yhden tai useamman jäsenkunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä varten asetettu lisäksi erityinen toimielin, sen tehtäväksi voidaan kyseisten jäsenkuntien osalta antaa myös ympäristöterveydenhuolto.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1998.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1132

Laki**työturvallisuuslain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 9 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentti laissa 27/1987 ja 3 momentti laissa 144/1993, seuraavasti:

9 §

Työnantajan on tarkoin otettava huomioon kaikki, mikä työn laatuun, työolosuhteisiin, työntekijän ikään ja ikääntymiseen, sukupuoleen, ammattitaitoon sekä hänen muihin edellytyksiinsä katsoen kohtuudella on tarpeellista työntekijän suojelemiseksi joutumasta työssä alttiiksi tapaturmille tai saamasta työn johdosta haittaa terveydelleen. Tässä tarkoituksessa työympäristöä on jatkuvasti tarkkailtava sekä ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin tapaturmien, terveyshaittojen sekä vaaratilanteiden selvittämiseksi ja torjumiseksi.

Työnantajalla on oltava turvallisuuden ja

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

terveellisyyden edistämiseksi ja työntekijöiden työkyvyn ylläpitämiseksi tarpeellista toimintaa varten ohjelma, joka kattaa työpaikan työolojen kehittämistarpeet ja työympäristöön liittyvien tekijöiden vaikutukset. Toimintaohjelmasta johdettavat tavoitteet turvallisuuden ja terveellisyyden edistämiseksi sekä työkyvyn ylläpitämiseksi on otettava huomioon työpaikan kehittämistoiminnassa ja suunnittelussa ja niitä on käsiteltävä työntekijöiden tai heidän edustajiensa kanssa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1133

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a ja 9 §, 30 §:n 3 momentin 6 ja 7 kohta, 30 a § sekä 76 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 5 a § laeissa 1047/1993 ja 1644/1993, 9 § viimeksi mainitussa laissa, 30 §:n 3 momentin 7 kohta laissa 1653/1992, 30 a § laissa 811/1969 sekä 76 §:n 2 momentti laissa 1500/1995, seuraavasti:

5 a §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan korvattavalla lääkkeellä tarkoitetaan lääkelain (395/1987) mukaista lääkemääräystä edellyttävää lääketta, joka on tarkoitettu joko sisäisesti tai ulkoisesti käytettynä parantamaan tai helpottamaan sairautta tai sen oireita ja jolle on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta, ei kuitenkaan rohdosvalmisteita eikä homeopaattisia ja antroposofisia valmisteita.

Korvattavalla lääkkeellä tarkoitetaan lisäksi niitä asianomaisen ministeriön päätöksessä mainittuja lääkkeitä, joita saadaan myydä ilman lääkemääräystä ja joille on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta. Jos lääkkeelle ei ole vahvistettu korvausperusteeksi hyväksyttävää tukkuhintaa, sitä ei korvata tämän lain nojalla.

Kliinisellä ravintovalmisteella tarkoitetaan valmistetta, jota käytetään sairauden hoidossa korvaamaan tai täydentämään ruokavaliota tai sen osaa ja jolle on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdan mukaisen perusvoiteen korvattavuuden edellytyksenä on myös, että sille on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta.

Asetuksella säädetään apteekissa valmistettujen lääkkeiden sekä hapen ja veren korvattavuudesta.

Lääkkeen, kliinisen ravintovalmisteen ja perusvoiteen kohtuullisen, korvausperusteeksi hyväksyttävän tukkuhinnan vahvistaa sosi-aali- ja terveysministeriön yhteydessä toimiva lääkkeiden hintalautakunta. Tukkuhinnan vahvistamista ja vahvistetun hinnan korottamista koskeva hakemus tehdään lääkkeiden hintalautakunnalle, joka hankkii asiasta ennen hinnan vahvistamista kansaneläkelaitoksen lausunnon. Lääkkeiden hintalautakunnan päätös on voimassa enintään viisi vuotta. Uutta vaikuttavaa lääkeainetta sisältävän valmisteen hintapäätös on voimassa enintään kolme vuotta.

Jos vahvistetun hinnan voimassa ollessa lääkkeen patentti lakkaa olemasta voimassa, käyttöalue merkittävästi laajenee tai myynti kasvaa hinnanvahvistuspäätöksen perusteeksi otettua arviota merkittävästi suuremmaksi, lääkkeiden hintalautakunta voi päättää, että

vahvistettu hinta lakkaa olemasta voimassa. Ennen lakkautuspäätöksen antamista lautakunnan on kuultava myyntiluvan haltijaa ja kansaneläkelaitosta. Lääkelaitoksen on ilmoitettava lääkkeiden hintalautakunnalle lääkkeen käyttöaihetta koskevat muutokset. Myyntiluvan haltijan on ilmoitettava lääkkeiden hintalautakunnalle lääkkeen myynnissä tapahtunut ennakoarvion ylittävä kasvu. Lääkkeiden hintalautakunnan tämän momentin nojalla antama päätös tulee voimaan sen antamista seuraavan kuudennen kalenterikuukauden alusta, jollei päätöksessä toisin mainita.

Lääkkeiden hintalautakunnassa on kaksi jäsentä sosiaali- ja terveysministeriöstä, yksi valtiovarainministeriöstä, kaksi kansaneläkelaitoksesta, yksi lääkelaitoksesta ja yksi sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämissivustuksesta. Sosiaali- ja terveysministeriö määrää puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muut jäsenet sekä kullekin jäsenelle henkilökohtaisen varajäsenen kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Tarkemmat säännökset lääkkeiden hintalautakunnasta, hakemuksesta ja sen tueksi esitettävästä selvityksestä, kansaneläkelaitoksen lausunnon antamisesta, siitä ajasta, jonka kuluessa hakemus on ratkaistava, sekä asian käsittelystä annetaan asetuksella.

Lääkkeiden hintalautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Lääkkeiden hintalautakunnan 5 a §:n nojalla antamaa päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

9 §

Lääkkeiden peruskorvaus on 50 prosenttia 50 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta. Lääkkeiden erityiskorvaus on 75 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava välttämätön lääke ja 100 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta, kun kysymyksessä on vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoidossa tarvittava vaikutustavaltaan korvaava tai korjaava välttämätön lääke.

Asianomainen ministeriö päättää, mitä 1 momentissa ostokerralla yleensä tarkoitetaan sekä tästä poikkeamisesta eräissä sairauksissa.

Valtioneuvosto päättää edellä 1 momentissa tarkoitettujen erityiskorvattavuuteen oikeutetut sairaudet ja lääkkeet. Tätä valtioneuvoston päätöstä annettaessa otetaan huomioon sairauden laatu, lääkkeen tarpeellisuus ja taloudellisuus sekä käytössä ja tutkimuksissa osoitettu lääkkeen hoidollinen arvo. Lääke voidaan määrätä erityiskorvattavaksi vasta sen oltua peruskorvattuna vähintään kaksi vuotta. Tästä kahden vuoden määräajasta voidaan erityisestä syystä poiketa.

Valtioneuvosto päättää myös sairaudet ja niiden hoitoon käytettävät merkittävät ja kalliit lääkkeet, joiden korvaaminen peruskorvattuna edellyttää erillisselvityksellä osoitettua riittävää hoidollista perustetta.

Vaikean sairauden hoitoon tarpeellisista kliinisistä ravintovalmisteista korvataan 50 prosenttia 50 markkaa tai 75 prosenttia 25 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta sen mukaan kuin valtioneuvosto päättää. Korvauksen tasoa määrättäessä otetaan huomioon valmisteiden tarpeellisuus ja taloudellisuus. Valtioneuvosto päättää tarkemmin, mitä on pidettävä tässä momentissa tarkoitettuna vaikeana sairautena ja korvattavana valmisteena. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdassa tarkoitetuista perusvoiteista korvataan 50 prosenttia 50 markkaa ylittävästä määrästä kultakin ostokerralta.

Kun vakuutetun tämän pykälän mukaan saman kalenterivuoden aikana korvatuista lääkkeistä, kliinisistä ravintovalmisteista ja perusvoiteista korvaamatta jääneiden kustannusten yhteismäärä ylittää 3 100 markkaa (*vuotuinen omavastuuosuus*), on hänellä oikeus yli menevältä määrältä lisäkorvaukseen. Lisäkorvaus maksetaan, jos se on kalenterivuodelta enemmän kuin 100 markkaa. Lisäkorvaus voidaan evätä kokonaan tai osittain, jos vakuutettu on menetellyt vilpillisesti korvausta haettaessa tai jos korvauksen epäämiseen on muu vakuutetusta johtuva erityinen syy.

Mitä 5 momentissa säädetään kliinisistä ravintovalmisteista, sovelletaan myös niitä vastaaviin tuotteisiin.

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 ja 3 a kohdassa sekä 5 b §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen valmisteiden korvaus määräytyy enintään vahvistettujen tukkuhintojen mukaisesti määrästä, johon on lisätty enintään valtioneuvoston päätöksessä annetun lääketaksan mukainen määrä ja arvonlisävero.

30 §

Tämän lain mukaisia etuuksia on haettava:

6) lisäkorvausta 9 §:n 6 momentin perusteella lääkkeistä, perusvoiteista, kliinisistä ravintovalmisteista ja niitä vastaavista tuotteista sekä korvausta 10 §:n 1 momentin mukaisista vuotuisen omavastuun ylittävistä matkakustannuksista kuuden kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana oikeus lisäkorvaukseen tai matkakorvaukseen on syntynyt; sekä

7) oikeutta saada vaikean ja pitkäaikaisen sairauden hoitoon käytettävät lääkkeet erityiskorvattuina sekä kliiniset ravintovalmisteet ja niitä vastaavat tuotteet osittain korvattuina viimeistään 30 päivän kuluessa niiden kustannusten syntymisestä, jotka halutaan saada korvattuina.

30 a §

Jos apteekki on perinyt vakuutetulta hänelle tämän lain mukaan tulevan korvauksen määrällä alennetun hinnan, voidaan korvaus maksaa hakemuksetta apteekille sen antamaa tilitystä vastaan.

76 §

Tämän lain 9 §:n 6 momentissa säädetty vuotuisen omavastuuosuuden markkamäärä sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että sitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/1956) nojalla. Tämän lain 16 §:n 1 momentissa säädettyjä markkamääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen indeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen soveltamista varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998. Lain 9 §:n 4 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 1999.

Lain 5 a §:n 1 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1998 31 päivään joulukuuta 1998 siten täydennettynä, että valtioneuvosto päättää sellaisista hoitokustannuksiltaan merkittävistä ja käyttötarkoitukseltaan vakiintumattomista lääkkeistä, joita ei kuitenkaan korvata.

Lain voimaan tullessa toistaiseksi voimassa oleviksi vahvistetut tukkuhinnat ovat voimassa enintään 5 a §:n 5 momentissa tarkoitetun viiden vuoden ajan lain voimaantulosta. Lääkkeiden hintalautakunta kuitenkin päättää myyntiluvan haltijaa ja kansaneläkelaitosta kuultuaan lääkkeiden voimassa olevien tukkuhintojen alentamisesta. Tukkuhintojen alentaminen edellyttää, että lääkkeen käyttöalue on tukkuhinnan vahvistamisajankohtaan nähden merkittävästi laajentunut tai, että saatavissa on samaa vaikuttavaa lääkeainetta tai lääkeaineyhdistelmää sisältävää valmistetta merkittävästi alemmalla hinnalla taikka että lääkkeen hinta on muissa pohjoismaissa tai Euroopan unionin maissa merkittävästi alempi. Asianomainen ministeriö päättää, missä lääkeryhmäjärjestyksessä kahden vuoden kuluessa lain voimaantulosta tukkuhintojen alentaminen tapahtuu. Lääkkeiden hintalautakunnan tämän momentin nojalla antama päätös tulee voimaan sen antamista seuraavan kuudennen kalenterikuukauden alusta. Lääkkeiden hintalautakunnan edellä mainittua päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

Lain 9 §:n 6 momentissa säädetyn vuotuisen omavastuuosuuden markkamäärä vastaa virallisen elinkustannusindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan tammikuussa 1993 maksettavina olleiden kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1134

Laki

lääkelain 58 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/1987) 58 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 248/1993, seuraavasti:

58 §
Lääkkeitä apteekista, sivuapteekista ja lääkekaapista myytäessä on noudatettava lääketaksaa, jonka valtioneuvosto vahvistaa. Lääketaksa on tarvittaessa tarkistettava. Lääkelaitoksen on toimitettava vuosittain

asianomaiselle ministeriölle tiedot apteekki-
en myyntikatteesta ja muista lääketaksaan
vaikuttavista seikoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1135

Laki

lääkelain 66 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lääkelain 66 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä marraskuuta 1996 annetun lain (898/1996) voimaantulosäännös seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Siitä poiketen, mitä kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 2 luvussa säädetään, kuntien sosiaali- ja terveydenhuollon vuosien

1997 ja 1998 valtionosuuksia korotetaan tämän lain voimaantulosta kunnille aiheutuvien lisäkustannusten kokonaismäärällä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1136

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä marraskuuta 1996 annetun lain (899/1996) voimaantulosäännös seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1137

Laki

erikoissairaanhoidon lain 56 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan erikoissairaanhoidon lain 56 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä marraskuuta 1996 annetun lain (900/1996) voimaantulosäännös seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1138

Asetus

erikoissairaanhoidon tasausjärjestelmän toteuttamisesta lääkekustannuksiin

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoidon lain (1062/1989) 56 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on väliaikaisesti laissa (1137/1997):

1 §
Erikoissairaanhoidon lain (1062/1989) 56 a §:ssä tarkoitettua tasausjärjestelmää tulee käyttää sairaanhoitopiirin kuntayhtymän jäsenkunnalle aiheutuneiden poikkeuksellisen suurten potilaskohtaisten, sairausvakuutuslain (364/1963) 5 a §:n 1 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitetuista lääkkeistä aiheutuneiden kustan-

nusten tasaamiseen. Kustannukset tasataan siltä osin kuin ne ylittävät 50 000 markkaa potilasta kohti vuodessa.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1139

**Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentin mukaisen eläkelaitosten vastuun prosenttimää-
rystä vuodelle 1998**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on laissa 839/1996, ja työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentissa tarkoitetuista perusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 antamansa päätöksen (1116/1996) nojalla:

1 §
Sosiaali- ja terveysministeriön työntekijäin eläkelain 12 §:n 4 momentissa tarkoitetuista perusteista antamansa päätöksen (1116/1996) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu prosenttimäärä vuodelle 1998 on 0,1.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Ministeri *Jouko Skinnari*

Ylimatemaatikko Leena Väänänen

N:o 1140

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:ssä tarkoitetun perusprosentin ja yrittäjien eläkelain
9 §:ssä tarkoitetun maksuprocentin vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 10 §:n 2 ja 6 momentin sekä samana päivänä annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 9 §:n 1 ja 5 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, ensin mainitun lain 10 §:n 2 momentti laissa 1319/1995 ja 6 momentti laissa 842/1996 ja viimeksi mainitun lain 9 §:n 1 momentti laissa 1436/1991 ja 5 momentti laissa 841/1996:

1 §

Maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu perusprosentti ja yrittäjien eläkelain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu maksuprosentti vuonna 1998 on 21,1.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1141

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitetun työntekijäin eläkemaksun vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 b §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 979/1993:

1 §
Työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitettu työntekijäin eläkemaksu on 4,7 prosenttia vuonna 1998.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1142

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun kertoimen vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 a §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1482/1995:

1 §	2 §
Työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitettu kerroin vuonna 1998 on 0,0470.	Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1143

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMp vieraista aineista eläimistä saatavissa elintarvikkeissa (<i>vierasainepäätös</i>)	28/EEO/1997	12.12.1997	1.1.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 1997

Osastopäällikkö *Saara Reinius*

Nuorempi hallitussihteeri *Maija Salo*

Neuvoston direktiivi 96/22/EY, EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 3, neuvoston direktiivi 96/23/EY, EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 10, neuvoston direktiivi 86/363/ETY, EYVL N:o L 221, 7.8.1986, s. 43, neuvoston direktiivi 93/57/ETY, EYVL N:o L 211, 23.8.1993, s. 1, neuvoston direktiivi 94/29/EY, EYVL N:o L 189, 23.7.1994, s. 67, neuvoston direktiivi 95/39/EY, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 29, neuvoston direktiivi 96/33/EY, EYVL N:o L 144, 18.6.1996, s. 35, neuvoston direktiivi 91/492/ETY; EYVL N:o L 268 24.9.1991, s. 1, neuvoston direktiivi 91/493/ETY; EYVL N:o L 268 24.9.1991, s. 15, neuvoston direktiivi 97/41/EY; EYVL N:o L 184, 12.7.1997, s. 33, neuvoston direktiivi 97/61/EY; EYVL N:o L 295, 29.10.1997, s. 35, komission päätös 93/351/ETY, EYVL N:o L 144, 16.6.1993, s. 23

N:o 1131—1143, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997